

to ſa wěrnoſcž žaržymy, tač ten ſwět jo derbi ſgóniſch, až my twóje bratſchi ſmę.

368.

Gloß: Wer nur den lieben Gott.

Zo Bogu, duſcha, pſchepowdajofch, kenz tebe ſtanče dawa wſcho; zo we ſebe jom huchowajoſch, kenz by ſe jomu ſubiło? Och daj jom twóju hutſchobu jan pónižnu a pobožnu.

2. Zož Bogu ſkuſcha, powdaj Bogu, a jago jo ta hutſchoba; zart zo ju wjaſcz na ſwoju drogu, kenz helſku pinu napora. Ta pak, o Knežo, na ſebju, zu tebe powdaſch hutſchobu.

3. Ga wſej, o Knežo, zož jo twójo, ga ſ noweg ſom ſe narožił, wſej wſchykno, wſchykno, zož jo mójo, ty by ſe drogo ſavlaſchił, ja ſchi jo radu pſchepowdam, twój tud a niſter ſawoftam.

4. Jo, Knežo, ſtanče twój zu wóſtaſch, kenz ty by ſa mño huſherał, ab mował, raſ tam niſter doſtaſch, zož ty by ſa mño ſwarbował. Daž niſter mója hutſchoba ſe ſ tebu, Knežo, hobojma.

Wót kſcheczijanſkego žywienia.

Nr. 369 — 389. 337. 341. 342. 376. 537 — 547.

369.

Gloß: Herr Jesu Christ, dich zu uns wend'.

Na Boga dowěreńie ſtaj, na złowekow ſe nespufchęzaj; Bog, ten nam wěru žaržy ſam, gaž w ſwěſche wěru nesmakam.

2. Na zeſcz ty glèdaj ſi vilnoſcžu, a warnuj ſe pſched ſromotu; zeſcz jo twój wěnk nejkſchaſnejſchý, och, až ſe ten ſchi nesgubi.